

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 23.9.2004
COM(2004) 606 końcowy

Wniosek dotyczący

DECYZJI RADY

**zmieniająca dyrektywę 2002/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu
ustanowienia maksymalnej wartości koncentracji niektórych niebezpiecznych substancji
w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym**

(przedstawiona przez Komisję)

UZASADNIENIE

1. Art. 4 ust. 1 dyrektywy 2002/95/WE w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym stanowi, iż począwszy od 1 lipca 2006 r. nowy sprzęt elektryczny i elektroniczny nie może zawierać ołowiu, rtęci, kadmu, sześciowartościowego chromu, polibromowego difenyłu (PBB) lub polibromowego eteru fenyłowego (PBDE).
2. Art. 5 ust. 1 lit. a) przewiduje ustanowienie maksymalnej wartości koncentracji, do wysokości której jest dopuszczalna obecność substancji określonych w art. 4 ust. 1 w specyficznych materiałach i komponentach sprzętu elektrycznego i elektronicznego. W wykonaniu tego zadania Komisję wspomaga komitet powołany na mocy art. 18 dyrektywy 75/442/EWG w sprawie odpadów¹. Procedura jest określona w art. 7 dyrektywy 2002/95/WE.

Komisja przedłożyła zatem, w dniu 10 lipca 2004 r., projekt decyzji pod głosowanie w Komitecie ustanowionym na mocy art. 18 dyrektywy 75/442/WE w sprawie odpadów. Projekt decyzji nie uzyskał jednak większości kwalifikowanej.

Dlatego też, zgodnie z procedurą określoną w art. 18 dyrektywy 75/442/EWG przedłożony zostaje Radzie wniosek dotyczący decyzji Rady. Jeżeli po upływie trzech miesięcy od daty przedłożenia Radzie wniosku Rada nie podejmie decyzji, proponowane środki zostaną przyjęte przez Komisję.

¹ Ostatnio zmieniona decyzją Rady 1999/468/WE (Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23)

Wniosek dotyczący

DECYZJI RADY

zmieniająca dyrektywę 2002/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu ustanowienia maksymalnej wartości koncentracji niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2002/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym², a w szczególności jej art. 5 ust. 1 lit.a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) ponieważ jest rzeczą oczywistą, iż całkowite wyeliminowanie metali ciężkich oraz bromowanych opóźniaczy płomienia jest w niektórych przypadkach niemożliwe do osiągnięcia, niektóre wartości koncentracji dla ołowiu, rtęci, kadmu, sześciowartościowego chromu, polibromowego difenyłu lub polibromowego eteru fenyłowego w materiałach powinny zostać dopuszczone;
- (2) proponowane wartości koncentracji są oparte na obowiązującym wspólnotowym ustawodawstwie w dziedzinie chemii i uważa się je za najbardziej odpowiednie dla zapewnienia wysokiego poziomu ochrony;
- (3) zgodnie z art. 5 ust. 2 Komisja zasięgnęła opinii producentów sprzętu elektrycznego i elektronicznego, podmiotów zajmujących się recyklingiem, podmiotów zajmujących się przetwarzaniem, organizacji środowiskowych oraz stowarzyszeń pracowniczych i konsumenckich i przekazała uwagi komitetowi utworzonemu na mocy art. 18 dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów,³

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

² Dz.U. L 37 z 13.2.2003, str. 19.

³ Dz.U. L 194, z 25.7.1975, str. 39, dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 96/350/WE (Dz.U. L 135, z 6.6.1996, str. 32).

Artykuł 1

W załączniku do dyrektywy 2000/95/WE dodaje się następujący zapis:

„Do celów art. 5 ust. 1 lit. a), dopuszcza się maksymalną wartość koncentracji 0.1% wagowo w materiałach jednorodnych dla rtęci, sześciowartościowego chromu, polibromowego difenyłu i polibromowego eteru fenyłowego oraz 0.01% wagowo w materiałach jednorodnych dla kadmu.”

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 lipca 2006 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia

W imieniu Rady

Przewodniczący